

TATİL BAŞLIYOR

Bensu, yaz tatilinin başlamasını iple çekiyordu. Nihayet karne günü gelmişti. İçi içine sığmıyordu. İkinci sınıfa geçmek onu çok mutlu ediyordu. “Doksan gün tatil!” diye diye beklediği tatilde çok eğleneceğini düşünüyordu. Bu düşünce içindeyken sınıftan gelen seslere sevinçli seslere o da eşlik etti.

“Akdeniz, Karadeniz,

Karneleri isteriz!

Eğer zayıf gelirse,

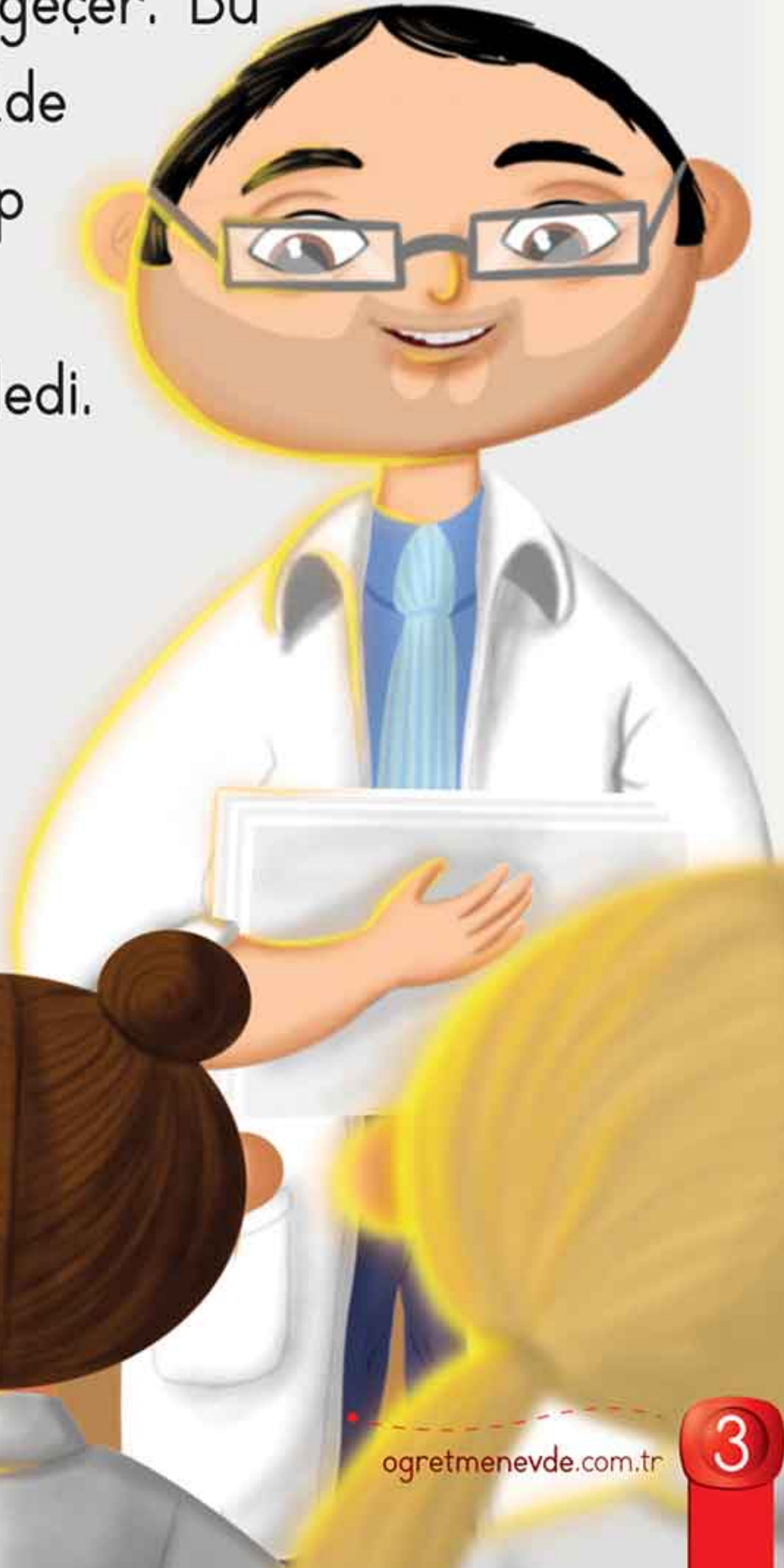
Öğretmene küseriz!”

Diyen sevinç çığlıkları yükseliyordu.

Bu sırada öğretmeni, karnelerle sınıfa girdi. Sınıftaki coşku daha da artmaya başladı. Okulun koridorlarında anne ve babalar vardı. Öğretmen, onları sınıfa davet etti.

Heyecan doruktaydı. Öğretmenleri, karneleri dağıtmaya başlamadan önce:

-Yıl boyu çok çalıştınız ve güzel bir tatili hak ettiniz. Ancak kitap okumanın tatili olmaz. Başarının sırrı, çok kitap okumaktan geçer. Bu yüzden tatilde bol bol kitap okumanızı istiyorum, dedi.

İsmi okunan öğrenci, karnesini almaya giderken sıra Bensu’ya da geldi. İsmi okunduğunda kalp atışlarını duyar gibi oldu. Alkışlar eşliğinde karnesini aldı. Bensu, kendisini ödül törenindeymiş gibi hissetti. Yüzünde kocaman bir gülümseme beliriverdi. Sınıflarda karne dağıtımı bitince öğrenciler, sınıfları boşaltıp bahçede sıra oldular.

Okul müdürü, “Onur Belgesi” ne hak kazanan dördüncü sınıf

öğrencilerinin belgelerini dağıtıyordu.
Bensu, “Dördüncü sınıfa geçtiğimde
ben de almalıyım.” diye düşündü.

Belge töreninin ardından hep
birlikte, coşkuyla İstiklâl
Marşını söylediler.

Bensu, törenin ardından
öğretmeni ve arkadaşlarıyla
vedalaştı.

Bensu, karnesini babasına göstermek için sabırsızlanıyordu. Annesiyle birlikte “Şen Manav”a geldiklerinde babası, içeride bir şeylerle meşguldü. Onların geldiğini fark etmedi. Bensu, ses tonunu değiştirerek:

-Hayırlı işler, domates almak istiyoruz, dedi.

Babası başını kaldırıp onları görünce sevinerek:

-Buyurun küçük hanım! En kırmızılarından seçebilirsiniz, dedi.

Babası, bu şakalaşmanın ardından Bensu’yu kucakladı ve karneyi inceledi. Karnedeki bütün notlar çok iyi idi.

Babasının bu durum çok hoşuna gitmişti. Ama karne görüşündeki yazı daha da güzeldi. Orada şöyle yazıyordu, “Sorumluluk sahibi, çalışkan öğrencimi ve değerli ailesini tebrik ederim.”

Babası, karne görüşündeki yazıyı göstererek:

-Bak güzel kızım, burası aldığın notlardan daha değerli.

Annesi de:

-Baban çok doğru söylüyor. Öğretmeninin bize verdiği değeri görebiliyoruz, diye ekledi.

Annesi de babası da çok mutlu görünüyorlardı.

Bensu, bu durumu fark edince:

-Eee, artık güzel bir tatili hak etmiş oluyoruz, öyle değil mi?

Babası gülümseyerek:

-Bak bizim çokbilmiş kıza, dedi.

Annesi:

-Pek de haksız sayılmaz canım, öyle değil mi?

Bensu, annesinin kendisini desteklediğini görünce çok sevindi ve babasına göz kırparak:

-Akşam, güzel bir tatil planı yaparız artık.

Babası, “Elbette küçük hanım.” dedi. Annesiyle birlikte ona kolaylıklar dileyerek dükkândan ayrıldılar.

Eve vardktan kısa bir süre sonra ablası geldi. Ablası “Takdir Belgesi” almıştı. Annesi, ablasına sarıldı. Bensu, onları sarmaş dolaş görünce:

-Aranızda bana da yer açın geliyorum.

Bensu, koşarak yanlarına vardı. Anneleri onlara sarıldı ve saçlarından öptü.

Tam bu sırada kapının açıldığını fark ettiler. Gelen babalarıydı. Ablası, takdir belgesi aldığını söyledi. Babası, hemen yanlarına geldi ve onlara sarıldı. Sevgi yumağı olmuşlardı.

Babaları, "Canım kızlarım, sizinle gurur duyuyorum." dedi.

Akşam yemeği için sofrayı birlikte hazırladılar. Yemek boyunca tatil planı yaptılar. İki gün sonra, Antalya'ya gideceklerdi. Burada bir pansiyonda bir hafta kalacaklardı. Babası rezervasyon için telefon açtı. Aradıkları yerde,

uygun tarihte yer
vardı. Bensu ve
ablası
mutluluktan
uçuyorlardı.

Bütün ailenin heyecanla beklediği gün gelmişti. Babası, arabanın bagajına bavulları özenli bir şekilde yerleştirdi. Yolculuk başlamıştı. Bense, yolu izlerken bir taraftan da sürekli, “Geldik mi, kaç saat kaldı?” diye soruyordu.

Nihayet pansiyona gelmişlerdi. Biraz dinlendikten sonra, pansiyon yakınlarındaki bir plaja gittiler. Burası Patara Plajıydı.

Kumsal, uçsuz bucaksızdı. Deniz çok dalgalıydı. Deniz kıyısında, babaları kızlarıyla kumdan kaleler yaparken bir yandan da onlara plajın özelliklerini anlatmaya başladı.

Patara Plajı, Akdeniz’in en uzun plajıymış. Dünyanın en ünlü antik kentlerinden Patara da buradaymış. En ilginç de caretta caretta ların (su kaplumbağalarının) yuvalama alanıymış. Plajda insanlar akşam saat sekize kadar kalabiliyormuş. Bense, “Keşke,

akşam sekizden sonra kalmama izin verseler.” diye düşünürken kumdan kalesini kocaman bir dalga yıkıverdi.

